

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegemist on loomade veoga, mis ei ole seotud majandustegevusega, määruse (EÜ) nr 1/2005⁽¹⁾ artikli 1 lõike 5 tähenduses, kui vedu teostab avalikes huvides tegutsevaks tunnustatud loomakaitseühing ja veo eesmärk on vahendada kolmandatele isikutele omanikuta koeri tasu („kaitsetasu“) eest, mis
 - a) on väiksem kui ühingu kulutused loomale, selle veole ja vahendamisele või katab need napilt,
 - b) ületab need kulutused, aga tulu kasutatakse selleks, et rahastada teiste omanikuta loomade vahendamisel katmata jäänud kulutusi, kulutusi omanikuta loomadele või muid loomakaitseprojekte?
2. Kas tegemist on ühendusesisese kaubandusega tegeleva vahendajaga direktiivi 90/425/EMÜ⁽²⁾ artikli 12 tähenduses, kui avalikes huvides tegutsevaks tunnustatud loomakaitseühing toob omanikuta koeri Saksamaale ja vahendab neid kolmandatele isikutele tasu („kaitsetasu“) eest, mis
 - a) on väiksem kui ühingu kulutused loomale, selle veole ja vahendamisele või katab need napilt,
 - b) ületab need kulutused, aga tulu kasutatakse selleks, et rahastada teiste omanikuta loomade vahendamisel katmata jäänud kulutusi, kulutusi omanikuta loomadele või muid loomakaitseprojekte?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1/2005, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal ning millega muudetakse direktiive 64/432/EMÜ ja 93/119/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1255/97 (ELT L 3, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle (EÜT L 224, lk 29; ELT eriväljaanne 03/01, lk 138).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 25. juunil 2014 – Direktor na Agentsia „Mitnitsi“ versus „Biovet“ AD

(Kohtuasi C-306/14)

(2014/C 303/33)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

Vastustaja kassatsioonimenetluses: „Biovet“ AD

Eelotsuse küsimused

1. Milline mõte on mõistel „tootmisprotsess“ nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta⁽¹⁾ artikli 27 lõike 2 punktis d, ja kas see mõiste hõlmab puhastust ja/või desinfitseerimist kui protsesse teatavate puhtusastmete saavutamiseks, mille näeb ette ravimite hea tootmispraktika?

2. Kas direktiivi 92/83/EMÜ artikli 27 lõike 2 punktiga d on kooskõlas, et pärast seda, kui liikmesriigid on sätestanud alkoholi vabastamise ühtlustatud aktsiisimaksust tingimused, et seda kasutatakse tootmisprotsessis ja lõpptoode ei sisalda alkoholi, lisatakse õigusnorm, mille järgi selle vabastuse kohaldamisel ei loeta puhastuseks kasutatud alkoholi tootmisprotsessis kasutatud alkoholiks?
3. Kas õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid silmas pidades on lubatud kehtestada kohese mõjuga (st ilma ettevõtjate tegevuse ümberkorraldamiseks mõistlikku aega andmata) selline fiktsioon nagu ZADS artikli 22 lõikes 7, mis piirab liikmesriigi poolt kaalutusõiguse alusel sisse viidud aktsiisimaksust vabastamist sellega, et puhastusvahendina kasutatud alkoholi aktsiisi ei tagastata?

(¹) ELT L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01, lk 206.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ráckevei Járásbíróság (Ungari) 1. juulil 2014 – Banif Plus Bank Zrt.
versus Márton Lantos ja Lantos Mártonné**

(Kohtuasi C-312/14)

(2014/C 303/34)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ráckevei Járásbíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Banif Plus Bank Zrt.

Kostjad: Márton Lantos, Lantos Mártonné

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ (¹) artikli 4 lõike 1 punktis 2 (investeermisteenused ja -tegevus) ja punktis 17 (finantsinstrument) ning 1. lisa C. jao punktis 4 (tähtpäevakursi lepingud ja tuletislepingud) esitatud määratluste kohaselt tuleb lugeda finantsinstrumendiks seda, kui kliendile pakutakse välisvääringus laenulepinguna ostu-müügi (tähtpäevakursi)lepingut välisvääringus kindlaksmääratud summas, mis saadakse forintite konverteerimise teel laenu andmisel ja laenu tagasimakse ajal, mistõttu kliendile antav laen sõltub kapitalituru mõjudest ja riskidest (vahetuskursi risk)?
2. Kas direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 6 (kauplemine omal kulul) ja I lisa A jao punktis 3 (kauplemine omal kulul) esitatud määratluste kohaselt tuleb lugeda investeermisteenuseks või -tegevuseks seda, kui eespool esitatud esimeses küsimuses toodud finantsinstrumenti kasutatakse kauplemiseks omal kulul?
3. Kas finantseerimisasutus on kohustatud läbi viima direktiivi artikli 19 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud vastavuse kontrolli, arvestades et tähtpäevakursi lepingut (tuletisleping) kui finantsinstrumendiga seotud investeermisteenust pakuti muude finantsinstrumentide (laenuleping) osana ja ka tuletislepingu enda puhul on tegemist keeruka finantsinstrumendiga? Kas direktiivi artikli 19 lõike 9 kohaldatavuse võib välistada, arvestades, et kuna kliendi riskid erinevad laenulepingu ja finantsinstrumendi puhul üksteisest oluliselt, tundub, et vastavuse kontroll on möödapääsmatu, kuna tehing sisaldab tuletisinstrumenti?